

det uforløbent; men jeg maa dog gøre en noget formel Bemærkning. Trods det, at det høje Landsting altsaa har haft denne Sag til Behandling i en uforholdsmæssig lang Tid, undrer det mig noget, at Forslaget indledes med Ordet „Indenrigsministeren“; thi efter den Ordning, som er truffen, er det jo ikke Indenrigsministeren, som denne Sag forterer under, det er Ministeren for offentlige Arbejder. Jeg ved ikke, om det er et Tilfælde, men naar det høje Landsting og det høje Landstings Udvalg har beskæftiget sig med denne Sag fra den 4de November til den 22de Januar, og det veelle, som er gjort, kun er at føre dette Lovforslag tilbage til den Skikkelse, det havde fra dette Ting's Side i Fjor, saa undrer det mig noget, at dette ikke er blevet nævnt, medmindre deri skulde ligge noget af politisk Natur, og det vil jeg dog ikke antage. Til disse Bemærkninger skal jeg altsaa foreløbig indskrænke mig, jeg ønsker, at dette Ting vil fastholde sit hidtidige Standpunkt, og at Sagen saa hurtigt som muligt bliver ført igennem. For øvrigt skal jeg opætte mine Bemærkninger om Udvalgs Nedsættelse, indtil det kommer til at ligge for, saafremt der næmlig bliver foreslaaet at nedsætte Udvalg.

Lüttichau: Ogsaa jeg ser fremdeles saaledes paa den foreliggende Sag, at jeg ønsker, at det maatte kunne lykkes de forskellige Faktorer, som skulle være medvirkende, at tilvejebringe en Fjytning af Stationen ved Viborg; men ved Siden af dette ønske, som jeg altsaa fremdeles nærer, kan jeg ikke tilbageholde den Betragtning, at det forekommer mig, at der optaarner sig adskillige Vanskeligheder, som ikke paa samme Maade og i samme Grad vare til Stede i Fjor, da Sagen ogsaa var til Behandling her. Jeg vil nu for det første, som jeg for øvrigt før har haft Lejlighed til, tage Afstand fra de Ønsker, som gaa i Retning af Fortsættelse af Anlægget af Banen over Herning, for gennem en saadan Forbindelse at naa hurtigere til Esbjerg, hvad enten man i saa Henseende vil tage Hensyn alene til Viborg Amt eller til en Tilnytning, som jeg ikke har noget imod, til Aalborg og til de fjernere Dele af Sjælland. Jeg mener ikke, at der i samme Grad som forhen er nogen Nødvendighed for en saadan direkte hurtigere Tilnytning efter Esbjerg. Der føres jo desværre ikke nu som før saa mange levende Kreaturer til Esbjerg, og de øvrige Varer kunne meget godt taale en kortere eller længere Omvej. Og ved Siden deraf synes der at aabne sig Muligheder for at etablere Stibsfaart fra Limfjorden og direkte

til England, efter at Udbdningerne af Thyborønkanalen har fundet Sted og fremdeles er under Arbejde. Jeg skal ikke dvæle nærmere ved disse Muligheder. Men skulde det lykkes saaledes at skabe en stor Indhavn for det nordlige Sjælland med nogenlunde tilfredsstillende Eksportforhold til England, saa vil ganske sikkert ogsaa en Del af den Trafik, som før gik over Esbjerg, kunne komme til at gaa ud af Limfjorden, og da vil ogsaa den nordlige Del af Sjælland og til Dels Viborg Amt føle sig bedre betjent ved at benytte denne Vej end den fjernere over Esbjerg. Jeg tror ikke, at det i væsentlig Grad vilde svække Esbjergs Betydning, om denne Sag kom op; Esbjerg vil alligevel faa en ganske overordentlig Betydning for hele Landet, og især for Sjælland og vil under Svintre være den eneste Udhavn; denne Side af Sagen behøver jeg vist altsaa ikke at tage Forvaring imod; det indser jeg fuldt vel. Det er ikke for at stude Esbjergs Interesser eller for at svække Betydningen af denne vor vigtigste Udhavn, at jeg fremkommer med denne Bemærkning; men jeg vil altsaa tage en Forvaring i denne ene Retning. Hvis Spørgsmaalet om direkte Eksport fra Limfjorden kom op, vilde det ikke have saa stor Betydning at komme over Herning, og dertil kommer, at jeg er en afgjort Ven af et Baneprojekt, som knytter sig til andre Udgangspunkter, og som ogsaa kunde betjene Viborg og Egnen Syd derfor, og det er en Jærnbaneforbindelse fra Tange eller maaffe hellere Rødkærbro efter Silkeborg, og et saadant Projekt har jo ogsaa været oppe i forrige Samling og til Dels i denne og vil efter min Mening langt bedre opfylde Djemedet, nemlig at samle de to Tverbaner til en god og heldig Forbindelse. Det skal jeg heller ikke komme nærmere ind paa her i Dag, da det ikke foreligger; men jeg skal kun tillade mig at sige, at naar jeg taler om en saadan Forbindelse, forstaar jeg derved en Statsbane og ikke en af private og Kommunen understøttet Bane. Jeg tror for øvrigt, at Viborg Amt overhovedet ikke ser sig i Stand til at komme ind paa synderlig store Udgifter til private Baner i en nær Fremtid, og jeg vil ikke tilbageholde den Ytring her, at jeg tror, Viborg Amt maa resignere, og maa for den nærmeste Fremtid indskrænke sig til de Udgifter, som allerede ere afholdte. Selv om der er en Del Amter — og det er der — som kunde have Trang til Jærnbaner, tror jeg, det vil være fornuftigst for Viborg Amts Vedkom mende at afvente en fjernere Fremtid og ikke nu at gaa den Vej; selv om der ogsaa der som i andre Dele af Sjl-